

KADETIT, TRUDOVIKIT JA TYÖVÄENPUOLUE

Niin väärennetty kuin kansan edustus Valtakunnanduudessa onkin vaalilain ja vaaliolojen vuoksi, niin siitä huolimatta se tarjoaa melko paljon aineistoa Venäjän eri luokkien politiikan tutkiskelulle. Ja se auttaa oikaisemaan virheellisiä tai ahtaita käsityksiä tästä kysymyksestä.

Yhä selvemmäksi käy, että se porvarillisten puolueiden jako kolmeen perustyyppiin, mitä bolshevikit puolustivat Yhdistävälle edustajakokoukselle esittämässään päätöslauselmaehdotuksessa*, on oikea. Lokakuulaiset, kadetit, vallankumoukselliset eli talonpoikaisdemokraatit — sellaisia ovat nuo kolme perustyyppiä. On itsestään selvää, ettei voida odottaakaan kunkin tyyppin puolueiden täydellistä ja lopullista yhteentivistymistä: liian lyhyt aika on kulunut siitä, kun Venäjän yhteiskunnan eri luokat alkoivat julkisesti esiintyä jossain määrin vapaalla poliittisella areenalla.

Lokakuulaiset ovat jo tilanherrojen ja suurkapitalistien suoranainen luokkajärjestö. Porvariston tämän osan vastavallankumouksellinen luonne on täysin selvä. Tämä osa porvaristosta on hallituksen puolella, vaikka yhä vielä riiteleekin sen kanssa vallan jakamisesta. Heidenit ja kump. toisinaan jopa sulautuvat kadettien kanssa yhteen oppositiossa vanhaa valtaa vastaan, mutta eivät edes nekään, jotka ovat taipuisimpia viehättymään kaikenlaisiin „oppositioihin”, sen takia unohda lokakuulaisten puolueen oikeata olemusta.

* Ks. tätä osaa, ss. 149—151. *Toim.*

Kadetit ovat toisen tyypin puolueiden tärkein puolue. Tämä puolue ei ole sidottu yksinomaan johonkin yhteen porvarillisen yhteiskunnan luokkaan, mutta siitä huolimatta se on läpeensä porvarillinen puolue. Sen ihanteena on maaorjuudesta puhdistettu ja järjestykseen saatettu porvarillinen yhteiskunta, jossa proletariaatin hyökkäyksiä vastaan pitää olla sellainen turva kuin... yläkamari, vakinainen armeija, ilman vaaleja nimitettävä virkamieskunta, sanomalehdistöä koskevat drakoniset lait j.n.e. Kadetit ovat puolittain tilanherrapuolue. Tämä puolue toivoo voitavansa lunastaa itsensä irti vallankumouksesta. Se haluaa sopimusta vanhan vallan kanssa. Se pelkää kansan vallankumouksellista omatoimisuutta. Tämän puolueen häilyväisyys ja epävakaisuus käy yhä ilmeisemmäksi sitä mukaa kuin se kehittää avointa poliittista toimintaansa, varsinkin Valtakunnanduumassa. Ja lyhytnäköisten, hetkellisen menestyksen sokaisemien henkilöiden äänet kadettien tukemisesta eivät sen vuoksi tule koskaan saamaan laajaa vastakaikua työväenluokassa.

Porvarillisten puolueiden kolmas tyyppi on trudovikit, s.o. Valtakunnanduuman talonpoikaisedustajat, jotka joku päivä sitten julkaisivat ohjelmansa. Vallankumoukselliset sosialidemokraatit ovat jo kauan sitten tarkkailleet tämän tyyppisten poliittisten puolueiden syntymistä Venäjällä. Talonpoikaissliitto oli tämän puolueen eräänä soluna, varattoman intelligenttien radikaaliset liitot tunsivat niin ikään tietyssä määrin vetovoimaa sen puoleen, sosialistivallankumoukselliset kehittyivät samaan suuntaan kasvaen ulos intelligenttiryhmän ahtaasta kuoresta. Tämän virtauksen lajien ja suuntavivahteiden moninaisuus vastaa täydellisesti Venäjän „työtätekevän” pikkuporvariston lajien moninaisuutta ja suurilukuisuutta. Talonpoikaisto on tämän virtauksen ja näiden puolueiden tärkein tukinaja. Objektii-viset olot pakoittavat talonpoikaistoa taistelemaan päättäväisesti tilanherrain maanomistusta vastaan, tilanherrain valtaa ja siihen kiinteästi liittyvää koko vanhaa valtiovaltaa vastaan yleensä. *Tämän* porvarillisen demokratian *on pakosta* tultava vallankumoukselliseksi, kun taas liberaalit, kadetit y.m.s. ovat porvaristoa, jonka *on pakko* olemassaolonsa ehtojen vuoksi pyrkiä sopimukseen vanhan vallan kanssa. Edelleen ymmärrettävää on, että talonpoikaisto pukee pyrkimyksensä utopioiden muotoon, s.o. sellaisten

toteutumattomien toivomusten muotoon kuin maankäytön tasasuhtaisuus pääoman herruuden säilyessä.

Se, että proletariaatti käsittää luokkaetujensa eriävän vallankumouksellisen demokratian eduista, pakottaa proletariaattia järjestäytymään täysin itsenäiseksi luokkapuolueeksi. Mutta sosialistinen proletariaatti, vaikka sen tehtävänä onkin suhtautua kriittisesti tyhjiin haaveiluihin, ei koskaan unohda myönteistä tehtäväänsä: tukea kaikin voimin vallankumouksellista demokratiaa taistelussa vanhaa valtaa ja vanhaa järjestelmää vastaan ja samalla varoittaa kansaa liberaalisen porvariston epävakaisuudesta, heikentää tämän epävakaisuuden aiheuttamaa vahinkoa tekemällä taistelusopimuksen vallankumouksellisen talonpoikaiston kanssa.

Tällainen pitää olla se *pohja*, jolle sosialidemokraattisen proletariaatin koko taktiikka, koko poliittinen menettely nykyhetkellä rakentuu. Toimiakseen yhdessä talonpoikaiston kanssa proletariaatin on pyrittävä valistamaan talonpoikaistoa, nostattamaan ja vetämään se taisteluun, paljastaen herkeämättä sen uskoa „anomuksiin”, „päätöksiin” ja Valtakunnanduumaan — tuohon yleisvenäläiseen anomuslaitokseen. „On saatava laajat joukot tajuamaan Duuman täydellinen kelpaamattomuus” (Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselmat) — sellainen on proletariaatin tehtävä. Ja yhteisten esiintymisten aikaansaamiseksi talonpoikaiston kanssa sen on ehdottomasti pidättäydyttävä yksinäisistä, ennenaikaisista taistelunleimahduksista. Mutta samaa tarkoitusperää — kiertämättä lähenevän taistelun menestystä — silmällä pitäen on mitä säälimättömimmin paljastettava kadettien häilyväisyyttä, asetettava mitä selvimmin kysymys „Duuman täydellisestä kelvottomuudesta”, käytävä mitä päättäväisintä taistelua kadettien ja trudovikkien välisen eroavaisuuden hämäämisyrityksiä vastaan.

Juuri tältä kannalta on sosialistisen proletariaatin arvioitava kadettien ja trudovikkien välistä suhdetta. Ota-kaa kysymys maareformista. Kadetit puoltavat *lunastusta*. Trudovikit haluavat antaa maasta vain *korvauksen* — ehkäpä eläkkeen muodossa tahi myöntämällä ilmaisen paikan vaivaistalossa. „Volna” on jo selittänyt lunastuksen ja vaivaistaloon sijoittamisen välillä olevan suunnattoman eron. Työväenpuolue vaatii *konfiskointia*, s.o. lunastuksetonta ja korvauksetonta luovutusta, joskaan työväenpuolue

ei tietysti kieltäydy sijoittamasta omaisuutta vaille jääneitä tilanherroja vaivaistaloon. On selvää, että työväenpuolueen pitää kannattaa trudovikkeja kadetteja vastaan. Maan lunastus on kerran jo näytellyt Venäjällä mitä vahingollisinta osaa köyhdyttämällä talonpoikia, rikastuttamalla tilanherroja ja lujittamalla vanhaa valtiovaltaa. Nykyään voivat Venäjällä olla lunastuksen kannalla vain ne, jotka ovat puolittain hallituksen kannattajia.

Ottakaa poliittinen ohjelma. Kadetit haluavat yläkamaria ja rajoitettua kansanvaltaa. Trudovikit kannattavat päättäväisesti sitä, että yleisellä j.n.e. äänestyksellä valitun parlamentin yläpuolella ei pidä olla „mitään päällysrakennuksia eikä esteitä, sen tapaisia kuin Valtakunnan-neuvosto, herrainkamari, toinen edustajakamari y.m.”. Työryhmä hyväksyy melkein täydellisesti työväen minimiohjelman, jossa vaaditaan 8 tunnin työpäivää j.n.e. On selvää, että työväenpuolueen pitää tässäkin tukea trudovikkeja kadetteja vastaan.

Ottakaamme kysymys siitä, miten on meneteltävä maan suhteen. Kadetit haluavat jättää osan maasta talonpoikain ja tilanherrojen omistukseen, osan antaa valtiolle. Trudovikit haluavat antaa kaiken maan valtiolle, joskaan ei yhdellä kertaa, ja samalla säätää tasasuhtaisen maankäytön. On selvää, että trudovikit *menevät pitemmälle* taistelussa tilanherramaanomistusta vastaan ja yleensä maan yksityisomistusta vastaan. Olisi karkea virhe, ellei työväenpuolue kannattaisi trudovikkeja kadetteja vastaan myöskin tässä kysymyksessä. Kummankaan virheet eivät voi lainkaan olla perusteena, jonka nojalla työväenpuolue voisi olla kannattamatta todella vallankumouksellista porvarillista demokratiaa. Sekä kadetit että trudovikit erehtyvät pitäessään mahdollisena antaa edes osan maista sellaisen valtion haltuun, joka ei ole läheskään täysin demokraattinen. Mieluummin jako kuin se, että maat annetaan sellaiselle valtiolle. Mutta valitettavasti tämän virheen teki VSDTP:n edustajakokouskin pitäessään sallittavana sitä, että osa maista annetaan „demokraattisen” valtion haltuun ilman tämän demokratismen *asteen* ja sen täydellisyyden *tarkkaa* määrittelyä. Kadettien ja trudovikkien ohjelman vertaileminen osoittaa erikoisen havainnollisesti sosialidemokraattien edustajakokouksen virheen.

Edelleen trudovikit tekevät virheen, kun he luulevat maankäytön „tasasuhtaisuuden” olevan ajateltavissa tavaratalouden säilyessä. Työväenpuolueen on mitä päättävöisömmöin paljastettava tämä pikkuporvarillinen utopia ja kumottava se.

Mutta olisi järjetöntä, jos pienisännän tyhjöpäiväistä *haaveilua* vastaan käytävän taistelun takia unohdettaisiin tämän luokan todella vallankumouksellinen *tehtävä* nykyisessä vallankumouksessa. Marxilainen ei voi niin tehdä. Tällaisen virheen tekee esim. „Kurjer” kirjoittaessaan (№ 5): „Työryhmän lakiehdotus ei peruspiirteisöään ole läheskään tyydyttävä” (oikein!) „eikä se ansaitse työväenluokan kannatusta” (väärin!).

Työväenpuolueen on tässäkin tuettava trudovikkeja kadetteja vastaan, säilyttäen täydellisesti itsenäisyytensä. Molempien virheitä paljastettaessa ei saa unohtaa, että trudovikit menevät kadetteja pitemmälle, että trudovikkien virheet saavat käytännöllisen merkityksen vallankumouksen korkeammalla kehitysasteella kuin kadettien virheet. Kadettien kautta kansa *vapautuu* niistä illuusioistaan, jotka koskevat kansan vapauden ja vanhan vallan yhdistämisen mahdollisuutta. Trudovikkien kautta kansa *vapautuu* illuusioistaan, joita sillä on „tasasuhtaisuuden” ja kapitalismin yhdistämisen mahdollisuudesta. Kadettien kautta kansa vapautuu ensimmäisistä porvarillisista illuusioistaan; trudovikkien kautta se vapautuu viimeisistä porvarillisista illuusioistaan. Kadettien illusiot estävät porvarillisen vallankumouksen voittoon viemistä. Trudovikkien virheet ovat esteenä sosialismin viipymättömälle voitolle (työläiset eivät turhaan edes haaveilekaan tästä viipymättömästä voitosta). Tästä käy selväksi se ääretön ero, mikä kadettien ja trudovikkien välillä on, ja työväenpuolueen pitää ottaa tarkasti huomioon tämä ero.

Ellemme sitä tekisi, niin muuttaisimme sosialistisen proletariaatin vallankumouksen etujoukosta, talonpoikaiston lieoistemmästä neuvonantajasta liberaalisen porvariston tiedottomaksi apuriksi.